

Vánoční dopis - 2024

prosinec 2024

Milí přátelé,

do vánočního času nabízíme podněty k zamyšlení nad vánočním evangeliem. V čem je jeho síla a naděje? Čím promlouvá do našeho času, do dnešního světa?

Srdečně zveme k setkání nejen během svátků, ale také v příštím roce. Potkáváme se při pravidelných bohoslužbách, v rozhovorech na biblických hodinách i při jiných příležitostech. Čerpáme z nich inspiraci, povzbuzení, zažíváme vzájemnou pomoc. Přejeme požehnaný Nový rok.

za staršovstvo Filip Keller, farář

„Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého.“ (Mt 1,20)

To znamená: co se děje o prvních vánocích, co se stalo o svaté noci, není původu lidského, nedokonalého, člověkem pošramocené. Nemusíme mít strach, že to někdo pokazí, že si Boží vstup do světa někdo přivlastní pro sebe. Nemusíme mít strach, že tomu někdo zabrání.

Bůh se neptá, jestli smí. Bůh přichází a ohlašuje:

„Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť vysvobodí svůj lid z jeho hříčů.“ (Mt 1,21)

Svět, do kterého Bůh přichází, potřebuje zachránit. Bůh přichází ne do světa ideálního, dokonalého. Nečeká, až my ho ideálním, dokonalým uděláme. Ví, že to nedokážeme.

„Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel,‘ to jest přeloženo ‚Bůh s námi.‘ (Mt 1,23)

Bůh s námi. Pravda, láska, milosrdenství a pokoj s námi. Naděje pro nás. Nejsme sami. Je-li Bůh s námi, co nám může učinit člověk?

Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“ (Mt 2,1-2)

Na světě jsou ti, kteří včas a dobře rozpoznají, když se věčnost vlamuje do naší časnosti, když se rodí nové, dobré a nadějně. Váží dlouhou cestu, investují čas, obdarovávají, dávají ze svého, aby vyjádřili dík, aby podpořili. Je dobře, že takoví mudrcové byli. Je dobře, že takoví moudří a prozíraví lidé jsou.

Když to uslyšel Herodes, znepokojil se a s ním celý Jeruzalém. (Mt 2,3)

Ano, jsou jiní, které Pravda a Láska znepokojuje, roz-

čiluje. A dělají tajné a pokoutné schůzky, aby obelstili. Hrají divadlo, že se chtějí dvořit, ale přitom chtějí škodit. Lžou, že mají dobré úmysly. Sami nejsou schopni si všimnout, kde se rodí naděje a myslí si, že jim druzi budou sloužit jako nástroj, aby rodičí se nadějí mohli zahubit. Jde jim jen o jejich vlastní moc a zisk.

Nepodaří se jim to. Mudrci se nenechají oblafnout.

Rozpoznají lest. Jdou jinou cestou. Někdy nelze zlo hned zastavit, ale vždycky lze usilovat o to, aby na něm člověk neměl účast.

Pane Bože, prosíme o moudrost, abychom dokázali rozpoznat, kdy se nás někdo snaží líbivými řečmi obelstít. Ukaž nám jinou cestu, prosíme.

Když mudrci odešli, hle, anděl Hospodinův se ukázal Josefovi ve snu a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uprchni do Egypta a buď tam, dokud ti neřeknu; neboť Herodes bude hledat

dítě, aby je zahubil.“ On tedy vstal, vzal v noci dítě i jeho matku, odešel do Egypta a byl tam až do smrti Herodovy. Když Herodes poznal, že ho mudrci oklamali, rozlít se a dal povraždit všechny chlapce v Betlémě a v celém okolí ve stáří do dvou let, podle času, který vyzvěděl od mudrců. (Mt 2,13-16)

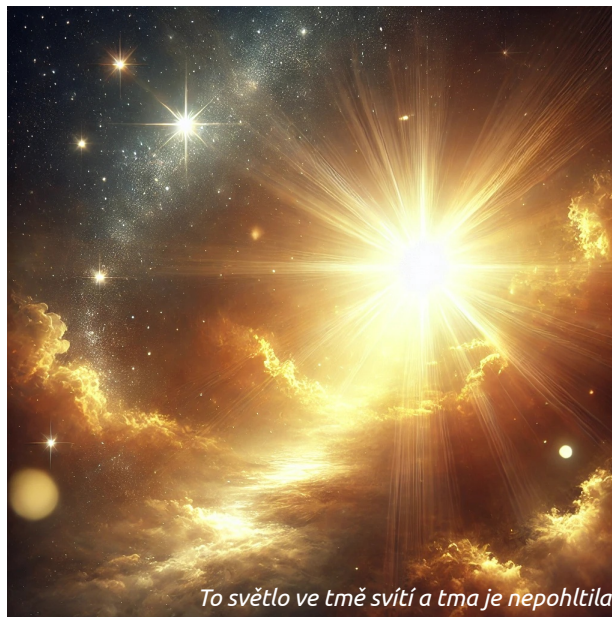
Někdy zlo nelze hned zastavit.

A přichází mučivé otázky:

Můžou Mudrci za to, že se Herodes rozlít a dal povraždit všechny chlapce v Betlémě a v celém okolí ve stáří do dvou let, podle času, který vyzvěděl od mudrců?

Bylo chybou, že se vůbec Mudrci v Jeruzalémě doptávali na právě narozeného krále Židů?

Nemělo jim už na počátku dojít, že se Herodes rozčílí?

To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila

Kolikrát se ve světě stalo a stává, že člověka s dobrými úmysly zneužije člověk ovládaný zlem. Kolikrát přijde na mysl: kdybych byl býval neřekl, kdybych byl býval řekl, kdybych tam tak byla zašla...

Udělalí Mudrci co mohli?

Má smysl se takhle ptát?

Hlas v Ráma je slyšet, pláč a veliký nářek; Ráchel oplakává své děti a nedá se utěšit, protože jich není. (Mt 2,18)

Bože, pořád je na světě tolik míst, odkud je slyšet pláč a veliký nářek, tolik matek a otců, kteří oplakávají své děti, tolik manželů a manželek, partnerů a partnerek, kteří oplakávají své blízké a nedají se utěšit, protože jich není.

Bože, co máme dělat? Kdy už přijdeš, abys nás vytrhl z té moci zla, za které my sami se vytrhnout neumíme?

Ale když Herodes umřel, hle, anděl Hospodinův se ukázal ve snu Josefovi v Egyptě a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku a jdi do země izraelské; neboť již zemřeli ti, kteří ukládali dítěti o život.“ (Mt 2,19-20)

Herodes umřel.

Nešlo to jinak. Umřel Herodes a vzal sebou všechny chlapce do stáří dvou let.

Muselo to tak být?

Ne, už se neptejme.

Herodes umřel. Zlo, které v něm bylo, smrt pohltila.

Ohrožení, které v něm bylo, už není.

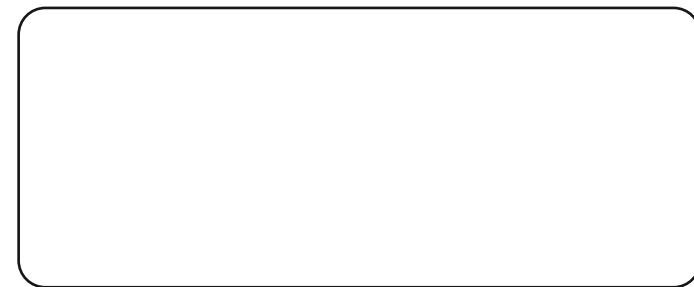
Nová naděje, nový návrat z vyhnanství.

I teď je potřeba hledat jinou cestu.

Ale cesta naděje, cesta života tu je.

A proto se smíme radovat i uprostřed tohoto světa

To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila. (J 1,5)

Žádná tma pro tebe není temná. Noc jako den svítí, temnota je jako světlo – volal Žalmista

To je víra, která dává sílu k životu, přes všechny temnosti, které kolem jsou. Nic nás nemůže odloučit od lásky Kristovy napíše Pavel. (Ř 8,39) Žádné mocnosti lidské nebo jiné, protože Boží láska je nadevším.

Byly a jsou a budou ti, kteří to Světlo nepřijmou, kteří se staví proti dárci života. Byli a jsou a budou ti, kteří si myslí, že život je jejich a mohou si s ním dělat co chtějí. Byli a jsou a budou ti, kteří budou usilovat o tmu. Ale to Světlo svítí a žádná tma jej nepohltí. Není temnota, která by mohla zastavit Světlo příště do světa.

Tak ať svítí vaše světlo před lidmi. (Mt 5,16)

Bohoslužby

Neděle 22.12.

Svitavy 9:30 - s vánočním divadlem

17:00 - vánoční divadlo pro širší veřejnost

Štědrý den 24.12.

Radiměř 14:00

Boží hod - VP 25.12.

Svitavy 9:30

Štěpána mučedníka - VP 26.12.

Radiměř 9:30

Neděle 29.12.

Svitavy 9:30

Silvestr 31.12.

Svitavy 18:30 - bohoslužby v kruhu zpívá RAKOS

Modlitba do přelomu roku

Milý Bože,
stojíme před tebou na prahu nového roku;
do tvých rukou svěřujeme všechno,
co už jsme v minulém roce nestačili,
co se nám nepodařilo
i všechna svá nesplněná přání.
Prosíme odpusť, co jsme nezvládli a pokazili.
Prosíme pomoz i nám odpustit si
a odpuštění přijmout.
Tobě děkujeme za všechno,
co nám v tom minulém roce bylo k užítku,
všechno, co se nám podařilo.
Děkujeme ti za všechno,
čím jsme snad mohli někomu prospět.
K tobě se obracíme
na počátku tohoto nového roku
a prosíme, abys nás v něm vedl,
abys nás učil rozumět tvému slovu,
rozumět z něj sobě samým
i sobě navzájem
a nést tak světlo světa dál.